

بماند به یادگار در دل تاریخ!

رژیم صهیونی در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، برخلاف ادعاهای خود مبنی بر اینکه تنها مراکز نظامی و هسته‌ای را هدف قرار داده است، به مناطق مسکونی برخی شهرها هم تعرض کرد و بسیاری از غیرنظامیان را به شهادت رساند؛ از جمله کودکان و نوجوانان بی گناهی که جانشان را نثار آزادی و سرافرازی سرزمینشان کردند. حالا تهران، چهره قبل و بعد از ظلمش متفاوت شده است. البته که به همت مردم، شهرداری تهران و دیگر بخش‌های مسئول اثری از این ویرانی باقی نخواهد ماند، اما این شهر تا بد معلومیت، مقاومت، اتحاد و اراده آهنین ساکنانش را فراموش نخواهد کرد. در همین راستا و برای ثبت در دل تاریخ شهر، این روزها اگر از پیاده‌راه‌های میدان هفتم‌تیر عبور کنید تصاویری از چهره‌های معصوم و بی گناه برخی از شهدای کودک و نوجوان این ظلم جهانی مواجه می‌شوید؛ یادمان‌هایی که نمادی از مظلومیت و مقاومت‌اند و به ما یادآور می‌شوند که در پس سخنان پر از ریاوت‌زور حاکمان زورور صهیونی و بیگانه دنیا، شکلی مدرن و امروزی از نژادپرستی و برده‌داری نهفته است.

این طرح که به نام طرح «بچه‌های آسمان» شناخته می‌شود، ابتکاری از سوی سازمان زیباسازی شهرداری تهران است و با هدف پاسداشت یاد شهدای مظلوم کودکان و نوجوان این سرزمین برپا شده تا این حقیقت، در دل تاریخ این شهر، ثبت و ضبط شود. قرار است در این میدان بر سبکی بزرگ و باشکوه نیز نام همه شهدای حملات تروریستی اخیر رژیم صهیونیستی به شکلی هنرمندانه و برجسته حکاکی شود.

دو چرخه سواری از دیروز تا امروز

سال هاست که مدیران شهری بر این باورند که یکی از راه‌های تسهیل شهروندان برای استفاده از دوچرخه، گسترش راه‌های عبور و مرور این وسیله حمل‌ونقل پاک است. نمونه‌اش خبری است که مدتی پیش

در رسانه‌ها منتشر شد؛ راه‌اندازی مسیر ۴۷ کیلومتری زندگی، مناسب برای دوچرخه‌سواری با عبور از هلوستان پایتخت.

اگر در صفحات روزنامه همشهری ۳۰ سال پیش چنین روزی، یعنی دوشنبه ۱۹ تیر ۱۳۷۴ هم گشتی نزنیم، در صفحه ۴ با خبری در راستای همین موضوع مواجه خواهیم شد: «۴۳ گاه اصلی تهران به خطوط ویژه دوچرخه‌سواری مجهز می‌شوند». در این خبر از زبان مدیرعامل سازمان ترافیک و حمل‌ونقل آن روزهای شهر تهران، علاوه بر قول تأمین امنیت دوچرخه‌سواران در این گذرگاه‌ها، پیش‌بینی شده که پایگاه‌هایی نیز برای کرایه دوچرخه در برخی میدان‌های شهر در نظر گرفته شود. باید امیدوار بود برای رسیدن به هوای پاک در پایتخت، شهروندان بیشتری از دوچرخه استفاده کنند و مدیران شهری نیز با ساخت امکانات بیشتر برای این وسیله نقلیه، مشوق شهروندان دوچرخه‌سوار باشند.

این روایت‌ها را توربست‌های عموما جوان و بی‌باکی عرضه کرده‌اند که تن به روایت غالب در رسانه‌های اصلی غرب نداده‌اند و برخلاف توصیه‌های نادرست علیه سفر به ایران، به این کشور از نظر بسیاری از آنها جادویی وارد شده‌اند. نخستین چیزی که معمولاً این توربست‌ها اعتراض می‌کنند این است که ایران و مرزهای امنیتی که در آن می‌بینند، کاملاً برخلاف هشدارهای رسمی و غیررسمی است که علیه سفر به ایران وجود دارد. از این دست محتوا پیش‌تر هم در فضای مجازی پیدا می‌شد اما بعد از تعرض اخیر به ایران، به‌نظر می‌رسد افرادی که به دنبال تصویر واقعی ایران بوده‌اند بیشتر شده است. این ویدئوها و پست‌ها، حتی در میان کاربران فارسی زبان شبکه‌های اجتماعی به‌خصوص اینستاگرام محبوب شده و ایرانی‌ها از اینکه می‌بینند افرادی، هرچند اندک و کم زور، واقعیت‌ها را درباره کشورشان می‌گویند، احساس رضایت می‌کنند.

یکی از حساب‌هایی که اخیراً در فضای مجازی فارسی زبان مورد توجه قرار گرفته، حساب کاربری چند جهانگرد جوان است که اخیراً به ایران سفر کرده‌اند و تجربه سفر خود را طی همین چند روز گذشته در حسابی به نام «benbookstheworld» منتشر می‌کنند. چیزی که این جوانان غربی از ایران می‌گویند، سرشار از قدردانی از مردم، تعجب از پیشرفت ایران و مهمان‌نوازی مردم و مزه بی‌ظنر غذاها در شهرهای مختلف است. این جهانگردان

قلبم با مردم ایران است

ویدئوهای کاربری دیگر به نام janetnewenham که اخیراً از ایران دیدن کرده در هفته‌های اخیر پربازدید شده است. او هم‌زمان با حمله رژیم صهیونیستی به ایران، ویدئوهای قدیمی خودش درباره ایران را بارگذاری کرده و با مردم ایران و به‌خصوص تهرانی‌ها همدردی کرده است. او زیر یک پست قدیمی‌تر، درباره مسافر به ایران با وجود هشدارها نوشته است: «البته که استرس زیادی داشتم، اما خودم باید با چشمان خودم می‌دیدم. من داستان‌های شگفت‌انگیز زیادی درباره ایران شنیده بودم... من به تنهایی به ایران سفر کردم. ۲ ماه بعد، تصمیم گرفتم باز هم

چیزی که این جوانان غربی از ایران می‌گویند، سرشار از قدردانی از مردم، تعجب از پیشرفت ایران و مهمان‌نوازی مردم و مزه بی‌ظنر غذاها در شهرهای مختلف است

رسانه‌های غربی هرگز این ایران را به ما نشان نداده‌اند!

به‌ظنر می‌آید که در امنیت کامل هستید

تمیزتر از شهرهای ما در آمریکا هستند

عجب کشور زیبایی. احساس می‌کنم که بیشتر آمریکایی‌ها نمی‌دانند که ایران چه کشور

پیشرفته‌ای است.

خود این حساب زیر پست مربوط به سفر به

اصفهان نوشته است: «بگذارید ایران واقعی را به

شما نشان بدهیم. کشوری پر از مردم دوست‌داشتنی، تاریخ

شگفت‌انگیز و غذاهای معرکه»

ویدئوها و توصیف‌های این کاربر از ایران، چنان بازمه و

دوست‌داشتنی و صادقانه است که در همین روزهای

اخیر، برخی از آنها به فضای مجازی فارسی زبان هم

رسیده و در کانال‌های مختلف به‌عنوان روایت واقعی

معمولاً اینفلوئنسر هم هستند و ویدئوهای آنها، برای جذب مخاطب است. اما واکنش‌های کاربران خارجی زبان به این ویدئوها، جالب‌تر است. برای نمونه، زیر آخرین پست این حساب کاربری که دیروز منتشر شده، چنین کامنت‌هایی دیده می‌شود:

رسانه‌های غربی هرگز این ایران را به ما نشان نداده‌اند!

به‌ظنر می‌آید که در امنیت کامل هستید

تمیزتر از شهرهای ما در آمریکا هستند

عجب کشور زیبایی. احساس می‌کنم که بیشتر آمریکایی‌ها نمی‌دانند که ایران چه کشور

پیشرفته‌ای است.

خود این حساب زیر پست مربوط به سفر به

اصفهان نوشته است: «بگذارید ایران واقعی را به

شما نشان بدهیم. کشوری پر از مردم دوست‌داشتنی، تاریخ

شگفت‌انگیز و غذاهای معرکه»

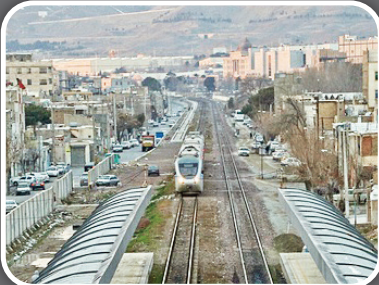
ویدئوها و توصیف‌های این کاربر از ایران، چنان بازمه و

دوست‌داشتنی و صادقانه است که در همین روزهای

اخیر، برخی از آنها به فضای مجازی فارسی زبان هم

رسیده و در کانال‌های مختلف به‌عنوان روایت واقعی

خانه‌ها یان دیگر نمی‌لرزد خوش خبر

خانه‌های اطراف خطوط ریلی همیشه با معضل لرزش ناشی از حرکت قطار مواجه هستند. سریال پایتخت یک را یادتان است؟ وقتی قطار رد می‌شد سقف خانه نقی معمولی می‌لرزید. انگار که زلزله آمده باشد. این یک صحنه از زندگی خانواده‌هایی است که خانه‌هایشان کنار خطوط ریلی ساخته شده است. معضل همجاری با این خطوط یکی دو تا نیست، اما بالاخره دانش‌پنیا‌ها برای این مشکل قدیمی چاره‌اندیشی کرده‌اند و با تولید انبوه یک محصول نصب آن بر خطوط ریلی، هم لرزش زمین و هم آلودگی صوتی خداحافظی می‌کنند. متخصصان شرکت دانش‌پنیا‌ها بد و فرش جاذب ارتعاشات ریلی را ساخته‌اند. این محصول طی ۲۰ سال گذشته به‌سختی وارد می‌شده و خدمات پس از فروش هم نداشته است. فرق محصول دانش‌پنیا‌ها با نمونه خارجی این است که نمونه خارجی برای تمام خطوط ریلی به‌طور یکسان ساخته می‌شود. اما محصول دانش‌پنیا‌ها متناسب با هر محدوده‌ای که خط ریلی از آن عبور می‌کند متفاوت است. به گفته مدیرعامل این شرکت دانش‌پنیا‌ها محاسبات انجام می‌شود و ساختمان‌ها بررسی، بعد محصول متناظر با آن تولید می‌شود. این محصول مثل یک بالشک زیر بستر بتنی قرار می‌گیرد و فرشی می‌شود که ارتعاشات را جذب می‌کند. این محصول دانش‌پنیا‌ها علاوه بر جذب لرزش، آلودگی صوتی را هم جذب می‌کند و در مناطق خاصی مانند برج مراقبت یا بناهای تاریخی که لرزه به مرور زمان ایجاد آسیب می‌کند نیز کاربرد دارد. جالب است بدانید که به‌خاطر حساسیت بالای دستگاه‌های برج مراقبت، این محصول دانش‌پنیا‌ها کنار برج مراقبت فرودگاه امام خمینی (ره) کار نشده است. در خط متروی تهران – برند، خط متروی شیراز، خط ۳ متروی مشهد، خط متروی تهران، متروی کرمانشاه و متروی اصفهان هم از این محصول استفاده شده و امید است که در آینده‌ای نزدیک همه خانه‌هایی که در حرم خطوط ریلی قرار دارند با استفاده از این محصول دیگر هیچ لرزشی را احساس نکنند.

نقش ماندگار

تصویری که مشاهده می‌کنید، در صفحه اینستاگرام his toryphotographed که با عنوان «History Photographed» یا «History In Pictures» فعالیت می‌کند و یکی از بزرگ‌ترین صفحات تاریخ تصویری در اینستاگرام به‌شمار می‌رود، منتشر شده و توجه کاربران در تمام دنیا را جلب کرده است. این عکس، تصویری از فرش باقی‌کاشان در سال ۱۹۸۹، نمونه‌ای زنده از صبر، دقت و زیبایی در بافندگی سنتی ایرانی است. این فرش‌ها نه تنها محصولی تجاری بلکه نمادی فرهنگی بودند که دستیابی به آنها یادآور مهارت و هنری است که ریشه در تاریخ و فرهنگ ایرانی دارد. تماشای دختران و زنان جوان که کنار هم ساعتی از روز خود را پای دار قالی می‌نشینند، حکایت از پیوند عمیق نسل‌ها و سیردن دانسته‌ها از مادر بزرگ به نوه دارد. پشت این تار و پود، قصه بی پایان امید، تلاش و دیلپستگی به سنت‌های ایرانی نهفته است. خانه‌های خشتی با پنجره‌های چوبی و دیوارهای کهنه، پس‌زمینه‌ای است برای تداوم زندگی؛ جایی که بافندگان با دستانی خستگی‌ناپذیر، طرح و آرزوهای خود را بر بوم فرش می‌تابانند. فرش بافی در کاشان صرفاً یک شغل نیست؛ آیینی است که در آن هنر و صبر معنا می‌یابد. نخ‌های رنگارنگ آویخته بر دار قالی شبیه آرزوهای پزاند که با هر گره جان می‌گیرند. نقش‌وتنگارهای قالی حاصل حافظه جمعی و ذوق ایرانی است؛ نقوشی که یادآور باغ‌های ابدی، برندگان خیالی و امیدی خاموش ناشدنی به فردا هستند. در این قاب تاریخی، فرش نه فقط زیراندازی برای روزگار که روایتگر زندگی، هویت و پیوند نسل‌هاست؛ نقشی ماندگار بر بوم بی‌پایان فرهنگ ایران.